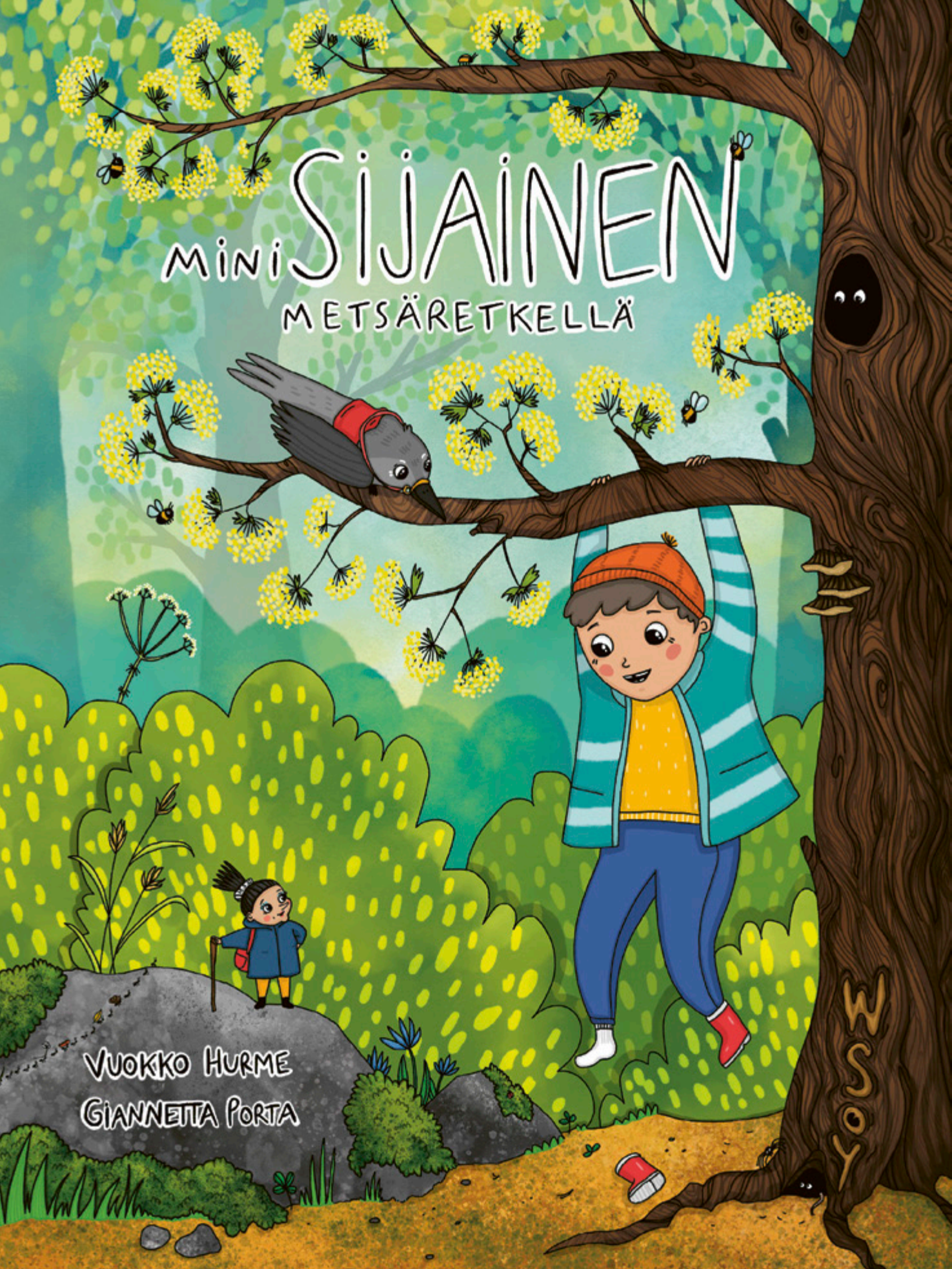

MINI SIJAINEN

METSÄRETKELLÄ

VUOKKO HURME
GIANNETTA PORTA

**Kuvittajat ry on tukenut
kirjan kuvittamista.**

**Teksti © Vuokko Hurme ja WSOY 2023
Kuvat © Giannetta Porta ja WSOY 2023
Graafinen suunnittelu Kaisu Sandberg**

**Werner Söderström Osakeyhtiö
ISBN 978-951-0-48565-1**

Painettu EU:ssa

Vuokko Hurme • Giannetta Porta

Mini- SIJAINEN METSÄRETKELLÄ

Meidän päiväkodissa
on ollut sijaisena yksi
ihan minisriikkinen
 aikuinen!
Nyt saat kuulla siitä,
kun tapasin Kukka
Pikkaraisen toisen
kerran.

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Sinä aamuna vaari oli äksy. Heikulla oli flunssa, ja vaari oli jumissa meidän kanssa kotona, vaikka sen kiskakahvihammasta selvästi kolotti.

Vaari väitti, että minun on pakko ulkoilla. Se huokaili, että menin pitkin seiniä, ja ärisi, että pitää osata keksiä muutakin kuin riehumista tai ruutuja.

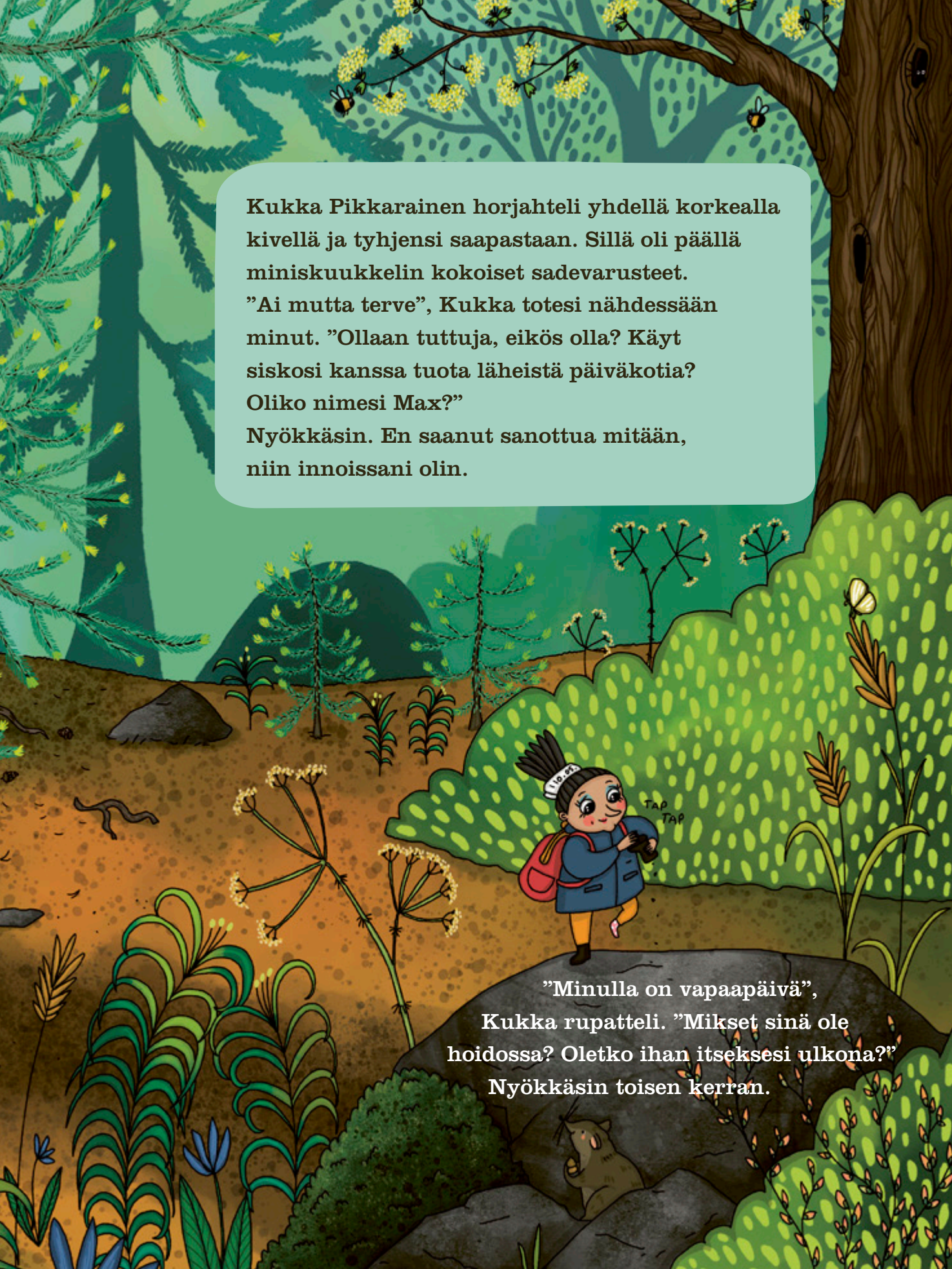
Vaari ei yhtään tykännyt rokupiläivistä, ja se käski minua pukemaan kumisaappaat, vaikka ulkona paistoi aurinko. Saappaat haisi ällöltä hikisukalta.

Minä vaelsin takapihan metsikköön.
Olin kauhean vihainen vaarille, ja
vähän Heikullekin, koska se oli lällättänyt
jäädessään sohvalle pötköttelemään.
Otin kepin maasta ja huidoin ilmaa.
Silloin huomasin jotain.

Kukka Pikkarainen horjahteli yhdellä korkealla kivellä ja tyhjensi saapastaan. Sillä oli päällä miniskuukkelin kokoiset sadevarusteet. "Ai mutta terve", Kukka totesi nähdessään minut. "Ollaan tuttuja, eikös olla? Käyt siskosi kanssa tuota läheistä päiväkotia? Oliko nimesi Max?" Nyökkäsin. En saanut sanottua mitään, niin innoissani olin.

"Minulla on vapaapäivä",
Kukka rupatteli. "Mikset sinä ole
hoidossa? Oletko ihan itseksesi ulkona?"
Nyökkäsin toisen kerran.

Sijainen suoristautui koko minimaaliseen mittaansa. Se sulki silmänsä ja haisteli ilmaa. ”Käydään Taavin kanssa usein metsäretkillä. Minun kokoiselleni oja on kuin joki ja takapihan pusikko kuin aarniometsä.” Kukka hymyili ja vilkuili sitten onnellisena puiden latvoihin. ”Taavi on koulutettu lintu. Pienikokoisilla henkilöillä on usein lintuapuri. Tiesitkös sitä?” Nyt puistelin päätäni.

Mutta sitten näin harmaanmustan
variksen, joka kökötti läheisellä oksalla.
Kun tihrustelin tarkemmin, tajusin,
että linnulla oli pienet suitset ja satula!

SINÄ OLET IHANA, KUKKA PIKKARAINEN!

Kärtyinen Max törmää lähimetsässä vanhaan lastenhoitajaansa Kukka Pikkaraiseen ja tämän lintuapulaiseen Taaviin. Max on täpinöissään eikä voi millään tajuta, että Kukka haluaisi viettää vapaapäiväänsä rauhassa. Sitten paikalle paukkaa tuttu päiväkotiryhmä – ja vielä vaarikin!

Vuokko Hurmeen kirjoittamassa rehellisen rämäpäisessä tarinassa Max saa oppia, että jokaisella – kokoon katsomatta – on omat rajansa. **Giannetta Portan** ilmeikkäät kuvituskuvat tekevät lasten metsäretkestä ikimuistoisen.

**Minisijaisessa
ihastuttaa
kaikki!**

@luemeilleaitikulta

www.wsoy.fi

9 789510 485651

L85.22 ISBN 978-951-0-48565-1